

Floris v

LANG GELEDEN WOONDE er in ons land een rijke graaf, Floris. Hij was graaf van Holland en Zeeland. Meestal woonde hij in de Ridderzaal in Den Haag. Maar hij had ook een kasteel in Medemblik en een slot in Muiden. Omdat Floris al de vijfde Floris was in zijn familie, noemde iedereen hem Floris v. De boeren in het land hielden van hun graaf. Als ze hulp nodig hadden, hielp hij hen. Hij bouwde wegen, zodat de boeren met hun paarden en wagens spullen konden vervoeren. Hij bouwde dijken om ervoor te zorgen dat het land niet bij elke storm werd overspoeld. In ruil daarvoor moesten de boeren wel belasting betalen. Ze betaalden met koeien en paarden, met bier en met graan. Ze betaalden graag, want als er vijanden kwamen, stuurde de graaf zijn soldaten. En als het gevaarlijk werd, mochten de boeren schuilen binnen de veilige muren van zijn kastelen. Graaf Floris had veel vrienden die ook in kastelen woonden. Zij heetten Gijsbrecht van Amstel, Herman van Woerden en Gerard van Velzen. Soms maakten ze ruzie, want Floris wilde graag de rijkste, de belangrijkste en de dapperste zijn.



Graaf Floris trouwde met jonkvrouwe Beatrijs van Vlaanderen. Na een paar jaar werd er een klein graafje geboren: Jan. Toen Jan eens parmantig door de straten van de stad liep, bedacht iemand een liedje.

*In Den Haag daar woont een graaf
en zijn zoon heet Jantje.
Als je vraagt: Waar woont je pa?
Dan wijst hij met zijn handje.
Met zijn vingertje en zijn duim,
op zijn hoed draagt hij een pluim,
aan zijn arm een mandje.
Dag, mijn lieve Jantje.*

Graaf Floris bedacht een slim plan. Hij nam Jan mee naar Engeland. Ze gingen samen op bezoek bij koning Edward.

'Ik heb gehoord dat u een dochter hebt,' zei Floris. 'Zou het niet een goed idee zijn om mijn zoontje Jan te laten trouwen met uw dochtertje Elizabeth?'

De koning van Engeland zei: 'Ja, dat lijkt me een goed idee. Onze landen zullen voor altijd vrienden zijn. Laat Jan maar hier, dan kunnen de kinderen alvast aan elkaar wennen. Als Jan een jaar of twaalf is, moet u maar terugkomen voor de bruiloft.'

Op een dag ontmoette Floris Filips de Schone, de koning van Frankrijk.

'Kunnen we misschien zakendoen?' vroeg Floris hem.

'Dat zal moeilijk gaan,' zei de koning van Frankrijk.

'Je bent al bevriend met de koning van Engeland. Engeland is onze vijand.'

De keuze was snel gemaakt. De koning van Frankrijk was veel rijker en machtiger dan de koning van Engeland. Floris sloot vriendschap met Filips. Edward van Engeland was woedend. Het duurde niet lang of Floris kreeg ruzie met iedereen. Ook met zijn vrienden Gijsbrecht, Herman en Gerard. Floris wilde laten zien dat hij de sterkste was. Hij joeg zijn vrienden hun kastelen uit.

Dat lieten Gijsbrecht, Herman en Gerard niet op zich zitten.

'We moeten een list bedenken,' zei Gijsbrecht.

'Ik heb een idee,' zei Herman. 'We lokken hem in een val en nemen hem gevangen.'

Gijsbrecht, Herman en Gerard organiseerden een valkenjacht. Ook Floris werd uitgenodigd. De mannen gingen op hun paarden achter de fazanten

en hazen aan. Precies op het moment dat de graaf zijn valk losliet, pakten zijn vrienden hem beet en bonden hem vast. Ze sloten Floris op in een van zijn eigen kastelen: het Muiderslot.

'Wat gaan jullie nu met me doen?' wilde Floris weten.

'We brengen je naar Engeland,' zei Gijsbrecht.

'Waarom?' vroeg Floris.

'Dat hebben we afgesproken met de Engelse koning. Hij zal je straffen.'

'Wat een laffe streek,' zei Floris.

De graaf begreep wel dat hij weinig hulp kon verwachten. Toch waren er dappere mannen die probeerden hem te bevrijden. Het waren de boeren en de vissers uit de buurt die de graaf te hulp schoten. Ze kwamen met bijlen en met vorken, met knuppels en met schoppen.

Gijsbrecht, Herman en Gerard werden bang en vluchtten het Muiderslot uit. Ze namen Floris vastgebonden op een paard mee. Niet ver van het kasteel ontstond een vechtpartij met de boze boeren en vissers. Graaf Floris zag zijn kans schoon en probeerde te vluchten. Maar hij kwam niet ver, zijn paard viel in een sloot. Daar werd de graaf gedood.

Nu was Jan nog de enige graaf van Holland en Zeeland. Hij moest zijn vader opvolgen.

Toen Jan dertien was, trouwde hij met zijn Engelse prinses. Jan en Elizabeth leefden niet lang en gelukkig. Jan werd ziek en stierf. Nu was er geen enkele opvolger meer en kwam er een eind aan een lange rij van graven van Holland.

En zo... is het echt gebeurd.

